

Egyházközségi Levél

2016. évi 2. szám

húsvét

Kedves Testvérek!

A húsvéti híradást az evangélisták úgy kezdik, hogy a galileai asszonyok korán reggel kimennek a sírhoz, – János könyvében csak Mária Magdolna! – azt üresen találják és megtudják a nagy örömhírt: Jézus feltámadt!

Feltámadásról azonban csak ott lehet beszélni, ahol a halál valóban bekövetkezett. Jézus halálának beálltát az evangélisták és Szent Pál is félreérthetetlenül tanítja.

Arimateai József „bátran” jelenik meg Pilátus előtt, elkéri Jézus holttestét, mert végtiszteességben akar részesíteni egy olyan embert, akit a hivatalos hatóság gonosztevőként, lázadóként kivégeztetett. Pilátus a századostól bizonyosodik meg a halál beálltáról. József halotti lepelnek való gyolcsot vásárol, leveszi a testet a keresztről, egy olyan sziklába vájt sírboltba helyezi, amely a saját telkén volt, amelyet saját családja számára készített. Nikodémus is segédkezett neki. Jelen van még Mária Magdolna; Mária, József anyja. A többi jelenlevő asszony megfigyelték a temetés helyét. Tehát Jézus holtteste külön sírban van, – az elítélteket tömegsírba helyezték, egyenként nem jelölték meg a helyüket – amelyet ismertek, amelynek ürességét később bizonyítani lehetett.

Ezek bizonyítják, hogy a halál valóban bekövetkezett; Jézus húsvét utáni megjelenései pedig a feltámadásról tanúskodnak.

Számunkra húsvét története nem csupán szavak, amelyeket úgy ismétlgetünk, hogy talán nem is gondolunk tartalmukra; melyet úgy tekintünk, mint a korábbi nemzedékektől örökölt hagyományt. Azon a hajnalon egy olyan új világmindenség kezdődik el, amely eltöröl és hiábavalóvá tesz mindent, ami a régihez tapad.

„Krisztus valóban feltámadt halottaiból!”

Meghallotta szívünk is, amit fülünk érzékelt? Ez a hír csak olyan tudomás, amely csak szavakra szorítkozik? Vagy pedig olyan esemény, ami

megragadja és felkavarja egész személyünket, ugyanúgy, ahogy felkavarta az asszonyokét, az apostolokét és mindazokét, akik találkoztak Vele?

A feltámadt Krisztus kegyelmét kívánom az ünnepekre.

Károly atya

Az alábbi verssel kívánunk kegyelemben gazdag, áldott húsvéti ünnepeket egyházközségünk minden tagjának. Köszönjük, hogy adományainkkal támogatják munkánkat. 35 családot húsvéti csomaggal segítettünk.

... és amikor a Glória résznél
újra diadalmaskodik az élet,
amikor napok némasága után
ismét szállni tud az ének,
Rómából visszatérve
felzendülnek a harangok
széttárva a titkot,
közben az összes csengő
megállíthatatlanul működésbe lép,
és az orgona örömteli győzedelmes
megszólalása adja hírül: örüljön a nép!
Mégis feltámadott, Krisztus feltámadott!

... hát ez az az elmondhatatlan,
évenként egyszeri, művészi és
mesterien hátborzongató pillanat,
mely évről évre, több száz év után is
mindig tiszta, nemes, új erővel hat.

(Jószay Magdolna: Feltámadott)

a Rákosfalvai Karitászcsoport

A három fa

A hegy csúcsán egy napon három kis fa nőtt. Arról álmodoztak, mik szeretnének lenni, ha nagyok lesznek.

Az első azt mondta:

- Remélem, hogy egy napon díszes ékszeresláda lesz belőlem, amelyben drága kincseket őriznek. Aranyat, ezüstöt és drágaköveket fogok őrizni. Kívülről majd szép faragások díszítenek, mindenki megcsodálja a szépségemet.

A második fa erre azt mondta:

- Én talán erős hajó leszek egy napon ... A királyt és a királynőt szállítom a fedélzetemen, kivezünk a nagy vizekre, el egészen a világ végére. Erős hajó leszek, és ezért mindenki biztonságban érzi magát rajtam.

Végül megszólalt a harmadik fa is:

- Én mindenekelőtt növekedni akarok, hogy én legyek a legnagyobb fa az egész erdőben. Ha az emberek meglátnak a hegy csúcsán, ha az ágaimra néznek, az égre gondolnak majd, Istenre, és arra, milyen közel vagyok Hozzá. Én leszek minden idők legnagyobb fája, és az emberek soha nem fognak megfélemlíteni rólam.

A három fa ettől kezdve azért fohászzkodott, bárcsak álmaik valóra válnának.

Eltelt néhány év, és egyszer három favágó jelent meg a hegyen, vállukon fejszével.

Egyikük odalépett az első fához, és így szólt:

- Ez jó, erős fának látszik. Az asztalos biztosan megveszi.

Néhány fejszecsapás után a fa földre zuhant. Boldog volt, mert hitte, hogy az asztalos műhelyében végre szépséges ékszeresládává változik.

A második favágó megnézte a második fát, és így szólt:

- Ez a fa erős és szilárd, jó lesz a hajókészítőknek. A második fa is boldog volt, mert remélte, hogy most erős, hatalmas hajó lesz belőle.

Amikor a harmadik fához értek a favágók, az megremegett, mivel tudta, hogy ha őt is kivágják, álmai nem teljesülhetnek. Az egyik favágó mégis úgy döntött, hogy kivágja.

Alig hogy megérkezett a műhelybe, az asztalos az első fából állatetetőt és jászlat készített. Az istállóba állították, ahol takarmány és széna töltötte meg. Ez bizony nagyon távol állt attól, amiről az első fa álmodott, amiért imádkozott ...

A második fából kis halászhajót készítettek. Álmai, hogy egyszer hatalmas hajó lesz, és királyokat szállít fedélzetén, egyszerre ködbe vesztek.

A harmadik fa rönkökre vágva felhasználatlanul, elfeledve feküdt évekig.

Teltek az évek, a fák már el is felejtették hajdani álmaikat.

Egy napon egy férfi és egy nő lépett be a kis istállóba. Az asszony gyermeket szült, és az újszülöttet abba a jászolba fektette, amelyet az asztalos az első fából készített. A fának megadatott, hogy átérezze a pillanat jelentőségét, és tudta, hogy most minden idők legnagyobb kincsét őrzi.

Ismét eltelt néhány év. Egy este kis csapat szállt be az öreg halászbárkába, amely valamikor a második fa volt, és elaludt. Amikor kieveztek a nyílt vizekre, vihar támadt, és a fa attól tartott, nem lesz elég erős, hogy biztonságot nyújtson az embereknek. Ám a férfiak felébresztették alvó társukat, Ő pedig felkelt, és egy szavával lecsillapította a vihart. A fa abban a pillanatban tudta, hogy a Királyok Királyát szállítja a fedélzetén.

Végül valaki a harmadik fáért is eljött. Egy megtört ember hurcolta a város utcáin, akit az emberek gúnyoltak és szidalmaztak. Egyszer csak megálltak, és az embert szögekkel a fához szegezték, majd felemelték, hogy meghaljon. Mikor eljött a vasárnap, a fa megértette: elég erős volt, hogy a hegy csúcsán állva olyan közel kerüljön az Istenhez, amilyen közel egyáltalán lehetséges, hiszen rajta halt meg a világért Jézus Krisztus.

A történet tanulsága:

Amikor úgy érzed, a dolgok nem úgy alakulnak az életedben, ahogy Te szeretnéd, soha ne felejtsetd el, hogy Istennek saját terve van veled. Ha bízol benne, megáld Téged!

Mindhárom fa megkapta azt, amit kért, de nem úgy, ahogyan azt ők elképzelték. Mi soha nem tudjuk, milyen tervei vannak az életünkkel Istennek! Csak egyet tudunk, hogy az Ő útjai nem a mi útjaink, de mindig az Ő útjai a legtökéletesebbek.

BÍZZ ISTENBEN!

Feltámadásra

Én Istenem miért hagytál el engem?
Dies est mihi crux, Dies est mihi gratia.
Duc, duc me Domine accipemanum meum.

Te vagy fényünk, örök reményünk.
Mehaltál értünk, Általad élünk.
Feltámadásod a mi üdvösségünk.

Paschae Benedictus - Áldott Húsvétot

Gellért Annamária

Irgalom a házasságban egy elgondolkodtató vasárnap délután házaspároknak

*„Urunk, egész napunkat Benned, Veled és Általad éljük.
Kérjük, erősítsd bennünk szakadatlanul Lelkednek jelenlétét,
hogy általa egyre növekedve váljunk a Te jelenléted és műved élő tanúivá!
Bennünk egész jelenléted indítson minket a szeretetről,
az egészségről és a békéről való olyan tanúságtételre,
hogy általunk mindenki, akivel találkozunk,
megismerje azt a szeretetet,
egységet és békét, amit csak Te adhatsz.” -*

imádkoztuk a Házások imájában egy február végi vasárnapon a plébánián, a Házások hete alkalmából. Minden jelenlevő – kisgyermekes/nagygyermekes; ifjú és sok éve házas megtapasztalja nap mint nap, milyen erőt próbáló feladat Isten irgalmas szeretetét tükrözni a családban. A délután során arról gondolkodtunk, hogyan élhetjük át az irgalom felemelő érzését a házasságunkban?

Elsőként egy nagyon érdekes beszélgetést vetítettek a szervezők, ahol Kézdy Anikó és Somogyiné Petik Krisztina pszichológusok Papp Miklós ortodox atyával közösen elmélkedtek arról, hogyan is működik az irgalom a családban. Érdekes és tanulságos volt hallani, hogy leginkább elvárásaink (főleg a nem reálisak) akadályozhatnak meg minket abban, hogy Isten békéje uralkodjon családjunkban. Nehezen tudunk „előre irgalmasok”, megbocsájtok lenni, mert sajnos sokszor elvárásaink teljesítése irgalmasságunk feltétele. Túlzott büntudatunk és az irgalmas istenkép hiánya is keményné, szeretetlenné tehet minket.

Mégis hogyan lehetünk irgalmasok házastársunkkal? A beszélgetők szerint fontos, hogy észrevegyük és dicsérjük a másik fél jó tulajdonságait, erényeit. Legyen helye és szokásrendje a kiengesztelődésnek közöttünk. Végül tudatosítsuk magunkban, hogy nem vagyunk egyedül nehézségeinkkel, mert Isten is küzd. Értünk. Ezt mutatja az Irgalmasság Szent Évének ikonja is, a bárányt négy lábánál fogó Krisztus, aki magára veszi az emberiség bűneit és segít, hogy irgalmasok lehessünk.

A felvétel nagyon elgondolkodtatta a jelenlevő házaspárokat. Jó volt hallani, mi minden tart össze sok-sok éven át egy életszövetséget. A közös beszélgetésben mégis mindenki tudott olyan személyes helyzetet említeni, amikor irgalommal kell(ett) egymást szemlélni. És ez az irgalom csak akkor érkezik a szívünkbe, ha egymást a Jóisten ajándékának tekintjük. Éppen ezért gondolkodtunk el mindnyájan, hogy miért adhatunk hálát az Irgalmasság Szent Évében. Csak teltek, teltek a sorok, és mi mind megköszöntük a Jóistennek, hogy van kivel/kiért örülnünk, küzdenünk és irgalmasnak lennünk nap mint nap. Köszönjük a szervező Lukács és Ali családnak, hogy elindítottak minket ezen az úton.

Bíróné Csera Nikolett

Egyházközségi farsang

Még a Flintstone család is eljött.

Egyszerre tapasztalhattuk meg Urunk közösségteremtő erejét, s közösségünk teremtő erejét február 6-án, egyházközségünk farsangi bálján tökéletes helyszínt biztosító zuglói Civil Házban. Önkéntes díszítők, hidegtál-varázslók sora sürgött-forgott a kapunyitás előtt, hogy aztán elkezdődhessen az esemény.

A szervezők nagy fába vágták a fejszájüket, hiszen úgy kellett összeállítaniuk a mulatság színes programjait, hogy a legkisebektől a szép korúakig több generáció képviselői érezhessék jól magukat – délutántól késő estig. A Károly atya megnyitóját követő fergeteges zenék gyorsan feloldották az esetleges gátlásokat. Decsi Adri videó vetítése szép emlékeket idézett, a fantasztikus kreativitásról és elszántságról tanúskodó, szédítő jelmezek révén pedig gyerekek és felnőttek is átváltoztak erre a napra – mások és önmaguk örömeire egyaránt. A legötletesebb alkotásokat ugyanis, így például a Flintstone családot vagy a Toronyórát lánccal, oklevéllel és finomságokkal díjazták. Az asztalokra varázsolt falatok mellé Ali Laci mérte a különleges szomjoltókat, Fortuna szerepében pedig Ali

Erika kínálta a tombolát, melyen számtalan értékes ajándékcsomag talált gazdára. A Kerekes család kvízzátéka sokaknak feladta a leckét, a Kis házaspár süti versenyén viszont – legalább kóstoló ítésként – mindenki nyert, de a konyhatündérek és konyhafőnökök közül is többen taroltak.

A színpadi produkciók két csúcspontját: a Férfi kör garantált rekeszizomlázat kiváltó Karel Gott-száma, valamint Kilin Ildikó színművésznő meséi jelentették. Utóbbit nemcsak a csemeték, de a szülők és nagyszülők is csillogó szemű gyermekként hallgatták, s ennél szebb és stílusosabb farsangi átváltozást el sem lehetett volna képzelni.

Balajti Péter

A Munkás Szt. József Férfikör februári összejövetelét megtisztelte jelenlétével Silye Jenő. 1967 óta írja dalait, amelyeket mindannyian ismerhetünk évtizedek óta (Kicsi vagyok én, Itt vagyok végre, Gyertyaláng, Feltámadt, alleluja, Mentsd meg a lelkem).

A meghívásnak a rá jellemző szerénységgel és szolgálatkészséggel rövid időn belül eleget tett.

Mivel a számait már ismertük, nem koncertet szerettünk volna, hanem inkább meghallgatni, megismerni Őt. Így hát beszélt az életéről, hitéről, s arról a szolgálatról, amire Őt Isten elhívta. Soha nem akart sztár lenni, reflektorfényben tündökölni, sok pénzt keresni, hanem csak kamatoztatni az embertársai és az egyház javára azokat a talentumokat, amivel Isten megáldotta. 5 gyermeket nevelt fel feleségével együtt, egész életében szerény körülmények között, de boldogan éltek. Megindító volt látni azt a mélységes hitet és Istenre hagyatkozást, ami belőle áradt. Egy igazi keresztény embert ismerhettünk meg, aki egész életében másokat szolgálva élt, mégis ki tudott teljesedni művészként, családapaként egyaránt. A szolgálatkészségen túl a szerénység, az alázat és az őszinteség volt az, ami sugárzott belőle. Beszélt az élete nehéz szakaszairól, de egy rossz szava sem volt senkire, mindig tudott örülni annak, amit az Istentől kapott, mindig azt nézte, hogy az adott helyzetben mit kell tennie, mit vár Tőle az Úr.

Ott maradt köztünk az agapén is, a közös beszélgetésen szólt pl. arról, hogy Neki mit jelent a nagybőjt.

Ha bármelyik plébániai férfitársunk szeretne hasonló élményekben részesülni, sok szeretettel várjuk minden hónap második péntekén este 7-re a nagy hittanteremben.

a férfikör nevében Ali László

2016. április 30. EGYHÁZKÖZSÉGI NAP programja

Célszerű még otthon jól megreggelizni!

Indulás: egyénileg kb. ½ 10-kor a Móricz Zsigmond körtér mellől a Villányi útról induló 40E BKV busszal.

Leszállás: Budaörs, Templom tér. (A bp-i bérlethez egy db. vonaljegyet kell érvényesíteni!)

½ 11-kor szentmise

Gyalogséta: a templomot jobbra elhagyva a Nefelejcs úton felfelé haladunk. A bal oldali Ó-temető után kb. 400 m-re a balról induló lépcsősoron megyünk felfelé. (Kis tábla is jelzi az utat a Kőhegyre.) Feljebb – a lépcsősor elágazásánál – a bal oldali lépcsőn megyünk felfelé. Felérve a Kőszirt út kanyarját balra hagyjuk. Jobbra – kb. 30 méter után – a Felsősor úton balra felmegyünk a Kőhegyre.

Ebédelés: a Kőhegyen egyénileg, hátizsákból.

Továbbindulás: kb. 13 órakor.

1. Kis túra (kb. 6 km., kb. 3 óra, szintkülönbség kb. 150 m.)
2. Nagy túra (kb. 9 km., kb. 4,5 óra, szintkülönbség kb. 250 m.)
3. Az ismert úton visszasétálás a templomhoz a buszmegállóhoz.

Hazaérkezés: az esti órákban.

Költség: a BKV érvényes tarifája szerint.

*Az egyházközségi nap programján
mindenki a saját felelősségére vesz részt!*

A plébánia címe:

1144 Budapest Álmos vezér tér 1.
Telefon: 36 – 35 – 976

Számlaszám:

CIB Bank: 11100104-19819019-36000001

Irodai órák:

Hétfő-szerda-péntek: 16⁰⁰ – 17³⁰

Kedd-csütörtök: 9⁰⁰ – 12⁰⁰

Karitás fogadóóra: csütörtökön 10⁰⁰ - 12⁰⁰

Ez alatt az idő alatt nincs ruha és egyéb használati tárgy átvétele.

A templom miserendje:

Hétköznap:

hétfő és szerda reggel 7 óra

kedd, csütörtök, péntek és szombat este ½ 7

(elsőpénteken reggel 7 órakor is!)

Advent hétköznapjain reggel 6 óra

Vasár- és ünnepnap:

7³⁰ 8⁴⁵ 10⁰⁰ 18³⁰

Az Egyházközségi levél internet elérhetősége:

<http://www./rakosfalva.eu>

Rákosfalvai levelezőlista e-mail címe:

rakosfalva@y ahoogroups.com

3.számunk lapzártaja 2016. május 1.

Egyházközségi levél – a Budapest-Rákosfalva, Szent István király Plébánia
évente 6 alkalommal megjelenő, ingyenes kiadványa.

Az újságban megjelenő cikkeken javítást csak a szerző hozzájárulásával végzünk.

Felelős kiadó: Spick Károly plébános

A templom logóját tervezte: Bege Márta

